

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1763/2020
21.05.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Драгане Маринковић, чланова већа, у правној ствари тужиља АА и ББ, обе из ..., чији је заједнички пуномоћник Драгица Младеновић, адвокат из ..., против туженог ВВ из села ..., чији је пуномоћник Данило Костић, адвокат из ..., ради издржавања, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 413/19 од 17.10.2019. године, у седници одржаној 21.05.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 413/19 од 17.10.2019. године.

Образложење

Правноснажном пресудом Апелационог суда у Нишу Гж2 413/19 од 17.10.2019. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Лесковцу П2 902/18 од 11.07.2019. године, у ставу првом и трећем изреке. Тим ставовима изреке првостепене пресуде, тужени је обавезан да за период од 01.01.2018. године до 10.04.2018. године, у време док је тужиља ББ била малолетна, тужиљи АА исплати износ од по 10.000,00 динара месечно, односно укупно 30.000,00 динара; а да почев од 10.04.2018. године па убудуће док за то постоје законски разлози, односно док не наступе околности које ову обавезу мењају или укидају, тужиљи ББ доприноси издржавању износом од 11.000,00 динара месечно, од 01.-05.-ог у месецу за текући месец, преко поште путем поштанске упутнице на име тужиље.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужиље су поднеле одговор на ревизију са предлогом да се ревизија одбије као неоснована.

Испитујући правилност побијане пресуде на основу члана 408. Закона о парничном поступку - ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 72/11... 55/2014), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности. Истицање битне повреде из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП, није дозвољен ревизијски разлог према члану 407. наведеног закона.

Према утврђеном чињеничном стању, заједничко дете парничних странака ББ, рођена ... године, приликом развода родитеља поверена је на чување, васпитање и издржавање туженом ВВ – оцу, а од 2016. године живи са мајком у ... и станују у кући коју је мајка купила са ванбрачним партнером, са којим има и заједничку мал. кћерку. Мајка тужила АА је незапослена, издржава се од продаје пољопривредних производа које остварује на парцелама других лица које узима у закуп, од чега месечно остварује зараду од 20-30.000,00 динара месечно. Поред наведеног, помаже јој њен ванбрачни партнер који прима инвалидску пензију од око 25.000,00 динара месечно, као и родитељи који примају пољопривредну пензију, а мајка и туђу негу и помоћ. Тужила ББ је студент ... факултета у ..., за станарину јој је потребно око 100 евра, као и додатна средства за остале дажбине. Њене потребе су процењене на износ од 22.000,00 динара. Тужени отац има ... година и није запослен, грађевински је техничар, али зарађује као грађевински радник. Вештачењем је утврђено да му је радна способност умањена за 30-35% и може да ради лакше грађевинске послове. Поседује 80 ари земље коју обрађује, нешто живине и свињу, а живи сам у властитој кући. Болује од простате, срца и плућа и има психичке проблеме.

Код тако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су туженог обавезали да на име издржавања тужиле ББ месечно плаћа по 11.000,00 динара почев од 10.04.2018.године па убудуће.

Наиме, имајући у виду узраст детета, њене месечне потребе за издржавање, које се тичу исхране, одеће, обуће, школарине, станарине и слично, као и обавезу оба родитеља да доприносе издржавању, имовинске могућности мајке, а са друге стране приходе туженог, као и могућност остваривања зараде и његово здравствено стање, ревизијски суд налази да тужени треба и може да за издржавање свог детета месечно плаћа 11.000,00 динара (члан 160. и 162. став 3. Породичног закона).

Тужилац у ревизији понавља разлоге које је износио током поступка о чему су се нижестепени судови правилно изјаснили. Тврдња тужиоца да због нарушеног здравља и болести није у стању да остварује зараду јер не постоје послови које би он могао да ради је без значаја у овој парници у којој је утврђено супротно. Наиме, животна доб тужиоца као и струка коју поседује (грађевински техничар) указују да без обзира на умањену радну способност, он може да оствари зараду како би за издржавање свог детета обезбедио досуђени износ.

- 3 -

Врховни касациони суд је оценио да је ревизија тужиоца неоснована, па је одлучио као у изреци на основу члана 414. став 1. ЗПП.

**Председник већа -судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић